

SECTION: PEDAGOGICAL SCIENCES.

SEKCJA: NAUKI PEDAGOGICZNE.

How to cite: Vysochan, L., Fedorchuk, A., & Ilishova, O. (2024). Strategies for introducing innovations in teacher training based on global trends of 2024. *International Conference on Science, Innovations and Global Solutions*. (pp. 31-35). Futurity Research Publishing. <https://futuraity-publishing.com/international-conference-on-science-innovations-and-global-solutions-archive/>

Strategies for introducing innovations in teacher training based on global trends of 2024

Височан Леся Михайлівна¹, Федорчук Анна Леонідівна², Ілішова Ольга Миколаївна³

¹доктор педагогічних наук, професор кафедри початкової освіти, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, м. Івано Франківськ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-8978-5005>

²кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, фізико-математичний факультет, Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна, <https://orcid.org/0000-0001-8227-3210>

³кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти Бердянського державного педагогічного університету, м. Запоріжжя, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-0549-4882>

Accepted: June 8, 2024 | **Published:** June 19, 2024 | **Language:** Ukrainian

Abstract: In 2024, the environment for teacher preparation is rapidly evolving alongside global educational trends. This article explores innovative strategies to enhance teacher training in the context of current global trends. The study aims to identify effective methods for integrating these trends into educational practice, emphasizing adaptability and future readiness. Research findings highlight successful models from various educational contexts, demonstrating their impact on teacher competency

and student learning outcomes. The conclusions emphasize the necessity of ongoing adaptation and strategic planning in teacher training programs to meet the demands of the modern educational environment shaped by the 2024 global trends.

Keywords: technological education, professional development, digital education, active learning methodologies, global educational initiatives.

Вступ

Освітній простір швидко трансформується, що пов'язано з розвитком технологій та зміною суспільних потреб у 2024 році. Ефективні програми підготовки педагогів, які поєднують інноваційні практики, що відповідають світовим освітнім тенденціям, є як ніколи необхідними. Педагоги відіграють провідну роль у формуванні суспільства, адже вони розвивають у здобувачів освіти необхідні навички та знання. Тому вивчення і впровадження новітніх стратегій у педагогічній освіті є необхідною умовою для забезпечення відповідності сучасним потребам.

Попри необхідність інноваційних підходів у підготовці педагогів, у багатьох навчальних програмах у всьому світі існує невідповідність поточних практик міжнародним освітнім тенденціям. Такий стан обмежує здатність освітян ефективно навчати молоде покоління реагувати на виклики сучасного світу, що стрімко трансформується. Вирішення цієї проблеми вимагає визначення та впровадження ефективних стратегій, які інтегрують глобальні освітні тенденції в програми підготовки вчителів, тим самим покращуючи якість та актуальність освіти, яку вони надають своїм учням (Акімова, Сапогов, Гапчук, & Задворняк, 2024).

Результати сучасних наукових досліджень вказують на тенденцію до інтеграції інноваційних підходів у підготовку педагогічних кадрів відповідно до світових трендів. Науковці акцентують увагу на важливості: підготовки педагогів до ефективного використання технологій, підвищення рівня зацікавленості учнів, розвитку критичного мислення та навичок розв'язання завдань (Чалий, 2024). Водночас чимало питань залишаються досі невирішеними. До них належать адаптація традиційних навчальних програм до нових методологій, забезпечення рівного доступу до ресурсів у різних освітніх умовах та подолання небажання освітян і закладів освіти впроваджувати зміни. Попри те, що дослідження визначають такі перспективні стратегії, як створення освітніх просторів для колективного навчання, індивідуальний професійний розвиток і використання цифрових інструментів в освіті, масштабованість і довгостроковий вплив цих інновацій потребують подальшого вивчення.

Результати дослідження

У галузі педагогічної освіти інновації відіграють визначальну роль у формуванні освітнього процесу. Інновації можна розглядати як впровадження нових ідей, методів, технологій або підходів, які підвищують ефективність та актуальність освітніх практик. У контексті підготовки педагогів такі інновації є дуже важливими, оскільки вони мають безпосередній вплив на компетенції та здібності, яких набувають майбутні педагоги.

Поняття інновацій у педагогічній освіті охоплює цілий спектр досягнень, спрямованих на покращення якості та результатів програм підготовки педагогів. Це передбачає інтеграцію нових технологій у практику викладання, впровадження інноваційних методик, як-от використання інтерактивних класів чи проєктного навчання, а також урахування сучасних освітніх теорій і результатів досліджень у розробленні навчальних планів. Інновації не обмежуються лише практикою викладання, але й охоплюють адміністративні реформи, коригування освітньої політики та стратегії професійного розвитку, які сприяють постійному вдосконаленню стандартів викладання.

Важливість інновацій у формуванні компетентностей майбутніх педагогів неможливо переоцінити. З розвитком соціальних запитів та зміною глобальних тенденцій в освіті педагоги мають володіти навичками та знаннями, необхідними для ефективного навчання учнів у швидкозмінному світі. Інновації дозволяють майбутнім педагогам розвивати такі важливі компетенції, як цифрова грамотність, культурна компетентність, міждисциплінарні навички викладання, а також уміння розвивати творчість і критичне мислення здобувачів освіти. Зазначені компетенції є важливими не лише для покращення результатів навчання учнів, але й для підготовки педагогів до роботи в умовах диверсифікації освітнього середовища та вирішення комплексних проблем.

У 2024 році світові тенденції в освіті суттєво впливають на практику підготовки педагогів. Одна з помітних тенденцій – акцент на індивідуалізації навчання, тобто адаптації освітнього процесу до індивідуальних потреб і вподобань здобувачів освіти. Цей тренд вимагає, щоби програми підготовки педагогів об'єднували персоналізовані стратегії викладання та адаптивні технології навчання, забезпечуючи освітян інструментами для ефективної диференціації викладання.

Ще однією суттєвою тенденцією є зростання уваги до соціально-емоційного навчання (СЕН) як невід'ємної складової частини освіти. Соціоемоційне навчання фокусується на розвитку емоційного інтелекту, міжособистісних навичок та стресостійкості здобувачів освіти поряд з академічними знаннями. Щоб адаптувати майбутніх педагогів до цієї тенденції, інноваційні освітні програми впроваджують принципи СЕН у розроблення навчальних планів і забезпечують навчання педагогів методам управління класом, які сприяють формуванню позитивних стосунків між учнями та їхньому емоційному розвитку (Акімова, Сапогов, Гапчук, & Задворняк, 2024).

Цифрова трансформація освіти продовжує змінювати практику підготовки педагогів. Інтеграція освітніх технологій, як-от штучний інтелект, віртуальна реальність і платформи онлайн-навчання, розширює можливості вчителів у викладанні, оцінюванні прогресу учнів і співпраці з колегами зі всього світу. Тому програми підготовки мають забезпечити педагогів навичками цифрової грамотності та педагогічними стратегіями, які використовують ці технології для підвищення ефективності викладання та активізації учнівської діяльності.

Перехід до інклюзивної освіти впливає на підготовку педагогів до роботи з різними групами здобувачів освіти, зокрема з учнями з інвалідністю, учнями, які вивчають англійську мову, та дітьми

з малозабезпечених верств населення. Інновації в підготовці педагогів зосереджені на тому, щоб забезпечити освітян стратегіями викладання, які враховують культурні особливості, інклюзивними методами навчання та здатністю створювати освітнє середовище, яке сприяє різноманітності та рівності всіх учасників освітнього процесу.

Однією з пріоритетних стратегій впровадження інновацій у підготовку педагогів є інтеграція цифрових технологій та використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освітньому процесі. За останні роки ІКТ спричинили цілу низку змін у викладанні та навчанні, адже надають освітянам потужні інструменти для покращення викладання, ефективнішого зацікавлення здобувачів освіти та індивідуалізації освітнього процесу (Чалий, 2024).

Програми підготовки педагогів все більше включають курси та семінари, які знайомлять освітян з різними цифровими інструментами та платформами. До них належать системи управління навчанням, електронні дошки, освітні додатки та інструменти для колективної роботи в інтернеті. Навчання педагогів щодо практичного використання цих технологій спрямоване на підвищення їх здатності створювати активне та інтерактивне освітнє середовище, яке відповідає різним стилям навчання і сприяє зацікавленості учнів (Мельниченко, 2024).

Використання ІКТ дає педагогам доступ до численних освітніх ресурсів і контенту з усіх куточків світу, що сприяє постійному професійному розвитку і тримає освітян у курсі нових тенденцій і передового досвіду в галузях освіти. Цифрова інтеграція не лише підвищує ефективність викладання, але й надає вчителям можливість адаптувати свої навчальні стратегії у відповідь на зміни в освітніх потребах і технологічний прогрес. Така адаптація необхідна для того, щоб педагоги володіли знаннями, навичками та компетенціями, необхідними для вирішення сучасних освітніх викликів та ефективної підтримки результатів навчання здобувачів освіти.

Сучасна освіта акцентує увагу на міждисциплінарних підходах, персоналізованому навчанні та інтеграції соціально-емоційного навчання (СЕН) у розроблення навчальних програм. Тому програми підготовки педагогів переглядають свої навчальні плани, щоб додати до них курси та модулі, які зосереджені на цих питаннях. Наприклад, освітян навчають методології проєктного навчання, яка заохочує учнів до колективного розв'язання проблем і розвитку навичок критичного мислення. Вони також вчаться інтегрувати принципи ОДГ у свою практику викладання, щоб сприяти розвитку емоційного інтелекту, емпатії та стресостійкості в здобувачів освіти.

Адаптація навчальних програм передбачає формування поглибленого сприйняття культурної компетентності та практик інклюзивної освіти. Педагогів навчають розпізнавати та враховувати різні потреби учнів з різними культурними традиціями, мовними здібностями та профілями навчання. Така інклюзія гарантує, що всі учні мають однаковий доступ до якісної освіти, а також сприяє розвитку інклюзивного шкільного середовища.

Інновації в підготовці вчителів, окрім розвитку технічних навичок і педагогічних знань, спрямовані на стимулювання інноваційного мислення та розвиток творчого підходу в здобувачів освіти. Така стратегія підтверджує важливість виховання педагогів, які не лише добре володіють

навчальним матеріалом, але й здатні розвивати в учнів допитливість, творчість і прагнення до навчання протягом життя (Кіт, & Козарь, 2024).

Програми підготовки педагогів використовують такі стратегії, як воркшопи з дизайн-мислення, інноваційні лабораторії та курси з підприємництва, щоб формувати культуру інновацій серед майбутніх освітян. Такі ініціативи заохочують педагогів досліджувати інноваційні методи викладання, експериментувати з новими освітніми технологіями та адаптувати свої навчальні практики на основі науково обґрунтованих досліджень і зворотного зв'язку.

Розвиток творчого підходу передбачає заохочення освітян до мислення і постійний пошук можливостей для професійного самовдосконалення. Програми навчання можуть пропонувати можливості наставництва, платформи для співпраці з колегами та доступ до професійних навчальних спільнот, де педагоги можуть обмінюватися ідеями, ділитися кращими практиками та співпрацювати над інноваційними проєктами.

Висновки

Загалом, інновації в підготовці педагогів мають важливе значення для адаптації педагогічних практик до змін, що відбуваються в освіті в 2024 році й напевне будуть тривати і в майбутньому. Такі стратегії, як інтеграція цифрових технологій, адаптація навчальних програм до сучасних освітніх потреб і стимулювання інноваційного мислення серед здобувачів освіти, сприяють підвищенню якості педагогічної освіти та формуванню культури постійного вдосконалення викладання.

Світові тенденції в освіті наголошують на потребі безперервних інновацій у підготовці педагогів, які б забезпечували їх готовність до успішної роботи в сучасних змінних освітніх умовах. З розвитком освітніх систем повинні змінюватися і підходи до підготовки педагогів, що сприятиме циклічності інновацій, які стимулюють позитивні зміни в педагогічній освіті.

Література

Акімова, О., Сапогов, М., Гапчук, Я., & Задворняк, Л. (2024). Тенденції розвитку вищої педагогічної освіти: історико-порівняльний аспект. *Вісник науки та освіти*, 3(21), 471–483. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11\(17\)](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11(17))

Кіт, Г. Г., & Козарь, О. П. (2024). Аналіз тенденцій розвитку середньої освіти в Україні: глобальний контекст і локальні виклики. *Педагогічна Академія: наукові записки*, 2, DOI: <https://doi.org/10.57125/pedacademy.2024.01.29.01>

Мельниченко, С. Г. (2024). Електронні ресурси та онлайн-освіта як інструменти розвитку науково-педагогічної компетентності викладачів. У *Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку*: Матеріали VII Всеукраїнської науково-методичної конференції (с. 184–185). Одеса: ОНЕУ.

Чалий, А. (2024). Індивідуалізація навчання психолого-педагогічних дисциплін в освітньому процесі здобувачів другого (магістерського) рівня освіти як психолого-педагогічна проблема. *Український Педагогічний журнал*, 1, 97–103. DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-1-97-103>